

Titel: Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Citation: "Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.", i *1916: Lov*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r31-shoot-chptrd1e10348/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1916: Lov

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

ikke er afsluttet før Sagens Overgang til skriftlig Behandling, efter Begæring og efter foregaaende mundtlig Forhandling, jfr. § 351, den fornødne Udsættelse til at tilrejsbringe Bevis samt træffes de fornødne Bestemmelser om Bevisoptagelsen, jfr. § 352. ^{11te} April.

Skal ingen Bevisførelse finde Sted, kan Sagen begæres optaget til Paakendelse.

§ 388.

Har Bevisoptagelse fundet Sted, kan hver af Parterne efter dens Tilendebringelse i dertil berammede Retsmøder fremlægge et skriftligt Indlæg.

§ 389.

Med de af det foregaaende følgende Lømpelser kommer i øvrigt denne Lovs almindelige Regler for Proceduren til Anvendelse, ogsaa naar skriftlig Behandling finder Sted.

Sagens Optagelse sker, for saa vidt Indlægsvekslingen har fundet Sted for Underretten, af denne, der snarest muligt derefter indsender Dokumenterne til Landsretten tilligemed Udskrift af, hvad der vedrørende Sagen er tilført Retsbogen.

Dersom Landsretten efter Sagens Optagelse til Dom finder det af særlig Betydning for Sagens Oplysning, at der rettes yderligere Spørgsmaal til tidligere afhørte Parter, Vidner, Syns- eller Skøns mænd, kan den træffe Bestemmelse herom, samt om saadan Afhøring skal ske for et Medlem af Landsretten eller for Underretten, jfr. §§ 171 og 172, 202 samt 302. Med Udgifterne ved saadanne Foranstaltninger forholdes paa den i § 284 foreskrevne Maade.

§ 390.

Dom afsiges paa Grundlag af de fremlagte Indlæg og skriftlige Beviser. Paa-stande, Søgsmålsgrunde, Indsigelser saavel som overhovedet faktiske Anbringender kan ikkun komme i Betragtning, for saa vidt de enten indeholdes i de skriftlige Indlæg eller er optagne i Retsbogen.

§ 391.

Udebliver nogen af Parterne i et Retsmøde, bliver Sagen efter den mødende Parts Begæring at optage til Paakendelse paa Grundlag af alle de imellem Parterne indtil da vekslede Indlæg m. m. Er det Sagsøgeren, der udebliver, kan Sagsøgte dog ogsaa begære Sagen afvist.

Sagsøgeren kan hævde Sagen, saa længe den ikke er optaget til Paakendelse; dog kan han ikke derved afskære Modparten fra at faa Dom for tingfæstede Modkrav.

392.

Dommens Vedtagelse og Afsigelse foregaaer efter de almindelige Regler. Dog kan Rettens Formand, naar Omstændighederne taler derfor, anordne, at skriftlig Stemmegiven skal finde Sted.

§ 393.

Med Hensyn til Anke og Kære forholdes der efter de almindelige Regler.

Kapitel 36.

Anke til Højesteret.

§ 394.

Domme, afsagte i første Instans af en Landsret, kan, med den i § 229 indeholdte Undtagelse, overensstemmende med nedenstaaende Regler af Parterne paaankes til Højesteret. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgaaende Behandling og de under denne faldne Afgørelser, for saa vidt Anke ikke særlig er udelukket.

Anke kan iværksættes til Forandring, Ophævelse eller Hjemvisning, hvorimod Anke alene til Stadfæstelse ikke kan finde Sted. Heller ikke kan Anke iværksættes alene til Forandring af Dommens Bestemmelser om Sagsomkostninger og processuelle Straffe. Dog kan Justitsministeren tillade, at deslige Bestemmelser særskilt paaankes af Parterne, naar Afgørelse med Hensyn til disse Punkter er uafhængig af Sagens Udfald, eller af Trediemand, hvem Omkostninger eller Straf er paalagt eller Saker tilkendt eller frakendt.

§ 395.

Anke kan iværksættes fra begge Parters Side, men de tvende Anker bliver da at forene til samtidig Forhandling, jfr. § 286. 1ste Stykke.

Udtrykkelig eller stiltiende Afkald paa Anke kan ikke gyldig gives, forinden den Retsafgørelse, om hvis Paaanke der er Tale, er truffet.

§ 396.

Edsdomme og Afgørelser i Henhold til § 295 af enkelte Spørgsmaal eller Dele af Sagen kan først paaankes, naar den endelige Dom er afsagt.

§ 397.

Ankefristen er 8 Uger fra Dommens Afsigelse at regne. Anken kan dog undtagelsesvis tillades af Justitsministeren indtil et Aar efter Dommens Afsigelse, naar der foreligger tilstrækkelig Grund til at afvige fra den almindelige Regel om Ankefristen.

§ 398.

Inden Ankefristens Udløb eller inden 4 Uger, efter at den i § 397 ommeldte Tilladelse til Anke er meddelt, skal Appellanten indlevere Ankestævning paa Rettens Kontor til Sagens Berømmelse overensstemmende med de i § 538 fastsatte Regler. Begæres Sagen berømmet til et overdrevent fjernt Tidspunkt, skal Justitssekretæren forelægge Rettens Formand Spørgsmaalet til Afgørelse.

Ankestævningen skal indeholde en fuldstændig og tydelig Angivelse af Ankegrunden og den Paastand, der agtes nedlagt.

Om Varselet gælder de i § 339 fastsatte Regler med fornøden Lempelse, dog saaledes, at det ikke maa være kortere end 4 Uger.

§ 399.

Hæves eller afvises en i rette Tid, jfr. §§ 397 og 398, indanket Sag, skal det, uanset at Ankefristen imidlertid maatte være udløbet, være Parten tilladt at indanke Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.